

Nr 64.

Av herrar **Hamrin** och **Johanson** i Huskvarna, om årligt understöd åt förre postköraren Carl Gustaf Johansson.

I en vid 1917 års riksdag av undertecknad Johanson väckt motion hemställdes, att riksdagen måtte bevilja åt postköraren Carl Gustaf Johansson i Jönköping ett årligt understöd av 500 kronor. Beträffande motiveringen hänvisa vi till nyssnämnda motion nr 68 i andra kammaren.

Bankoutskottet avstyrkte, sedan utskottet infordrat yttrande av statskontoret och detta ämbetsverk av generalpoststyrelsen, motionen och bifölls utskottets förslag av riksdagen.

I nyssnämnda uttalande av generalpoststyrelsen framhålles emellertid, att »framställningen om understöd åt med Johansson i viss mån jämförliga befattningshavare hava tidigare bifallits av Kungl. Maj:t och riksdagen». Statskontoret anförde för sin del, »att om än framdeles omständigheterna kunde bliva sådana, att billigtvis någon pension åt Johansson borde beredas, han dock f. n. ej syntes vara i något mera trängande behov av understöd». Anledningen till att vi härmed åter bringa frågan om pension eller understöd åt Johansson inför riksdagen är det förhållandet, att han numera efter trettiofem års tjänstgöring vid uppnådda sjuttio års ålder nödgats upphöra med sina posttransporter för statens räkning. Orsaken härtill är, oavsett den höga åldern, att Johansson den 6 februari 1918 vid skötseln av sin för ifrågavarande transporter nödvändiga häst skadade sig mycket allvarligt och därför numera är oförmögen att utföra tyngre arbete och sådant, som fordrar större grad av rörelseförmåga.

I sitt ovannämnda yttrande anför generalpoststyrelsen, att några särskilt ömmande omständigheter ej kunde anses föreligga. Förmodligen syftar detta på det sakförhållandet, att J. för år 1916 var taxerad för en inkomst

av 800 kronor. Om detta belopp då kunde anses tillräckligt för en ytterst torftig försörjning, måste Johanssons möjligheter till en i någon mån bekymmerfri ålderdom nu te sig betydligt mörkare därigenom att han mist sin inkomst av postköringen och endast är hänvisad att leva av sina små besparingar, vilka år 1916 lämnade en avkastning av 410 kronor. Med det nuvarande låga penningvärdet är det givetvis omöjligt, att detta belopp kan räcka till. Det synes oss därför som om riksdagen i ett sådant fall som detta borde bevilja en gammal trotjänare åt staten en om ock blygsam pension. Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja åt förre postköraren Carl Gustaf Johansson i Jönköping ett årligt understöd av 500 kronor för sin återstående livstid.

Stockholm den 15 januari 1919.

Felix Hamrin.

C. O. Johanson.

Att postföraren C. G. Johansson, Jönköping, som i dag av mig undersökts i och för ansökan om pension, på grund av ålder och nedsatta krafter för framtiden är oförmögen till tyngre arbete, intygas härmed.

Jönköping den 14 januari 1919.

O. Lundborg.
Stadsläkare.

Rätt avskrivet intyga:

Oscar Osberg.

Emil Molin.